

Dlaczego dziecko potrzebuje granic?

Każdy z nas ma świadomość, że przekraczając granice Państwa obowiązują nas inne prawa, przepisy, zwyczaje, język. Przekraczając granice państwa dostosowujemy się zwyczajów panujących u gospodarzy. Tak samo jest z ludźmi. Każdy człowiek jest wychowany w innym środowisku rodzinnym, społecznym. Granice nas określają, budują nasze poczucie wartości i odpowiedzialności. Zadaniem rodzica jest nauczyć dziecko zarówno chronienia swoich granic jak również respektowania i szanowania granic drugiej osoby.

Granice są potrzebne człowiekowi, ponieważ:

- Definiują związki z innymi ludźmi – normy, zasady obowiązują wszędzie na placu zabaw, w przedszkolu, szkole, w pracy. Ucząc dziecka przestrzegania zasad, granic pomagamy mu w odnalezieniu się w świecie pełnym zasad oraz pomagamy mu w porozumiewaniu się z innymi.
- Dają poczucie bezpieczeństwa i stabilizacji- Jeśli granice są niejasne lub zmienne, dzieci często zbaczają z "kursu" i wpadają w kłopoty. Dorośli zgadzając się na zmianę granic, w rzeczywistości uczą dziecko, że jego potrzeby są najważniejsze, że to on podejmuje decyzje i że może wygrać próbę sił.
- Określają obszar akceptowalnych zachowań-stabilne granice wytaczają dzieciom ścieżkę postępowania zgodnie z norami w społeczeństwie.
- Pomagają odkrywać świat- pokazują dziecku jak daleko mogą się posunąć, co jest w porządku, a co nie.

Wyzwaniem dla rodziców jest ciągle dostosowywanie i poszerzanie granic, tak, aby utrzymać dzieci w ścieżce prawidłowego rozwoju. Służą temu granice zrównoważone, gdzie istnieje równowaga pomiędzy swobodą, odpowiedzialnością, wypracowaną wspólnie przez rodziców i dzieci. Taka sytuacja sprzyja zdobywaniu przez młodych ludzi nowych umiejętności, uczy odpowiedzialności, zmniejsza potrzebę testowania granicy tolerancji rodziców.

Wyznaczanie granic dziecku -to nie kara, lecz mądre wprowadzenie dziecka w świat dorosłych.

Opracowała Anna Pachuta